

stering, der ønskes fradraget som straksfradrag, og hvor meget der ønskes afskrevet på normal måde. I stk. 2, 1. pkt., er det dog med ordene »i stedet« fastslået, at en udgift til ombygning eller forbedring, der er straksfradraget, ikke tillige kan afskrives efter stk. 1. En uudnyttet straksfradragmulighed kan ikke overføres til følgende år.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2, 2. pkt., fastsætter, at udgifter til tilbygning kun kan behandles som ombygnings- eller forbedringsudgifter, når tilbygningen udgør en naturlig del af den eksisterende bygning. Heraf følger, at nybygninger og »selvstændige« tilbygninger ikke giver adgang til straksfradrag men alene til ordinære afskrivninger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14. Tilbygninger er herefter arealudvidelser af en eksisterende bygning. At tilbygningen »udgør en naturlig del af den eksisterende bygning« indebærer, at der fysisk er en sammenhæng, og at bygningen fungerer som et hele. Er tilbygningen derimod meget væsentlig, og kan den fungere selvstændigt, må tilbygningen behandles som en selvstændig ny bygning, hvorpå der skal afskrives efter de almindelige regler i § 14, uanset eventuel fysisk forbindelse til den eksisterende bygning gennem mellemgange eller lignende. Forslaget indebærer på dette punkt en stramning i forhold til gældende praksis.

I modsætning til den gældende lovs § 21 foreslås det ved stk. 3, at straksfradraget foretages i det indkomstår, hvor udgiften er afholdt, uanset om ombygningen eller forbedringen endnu ikke er (færdig)opført og benyttes erhvervsmæssigt efter reglen i forslagets § 16, 2. pkt. Vurderingen af, hvorvidt en udgift kan anses for at være *afholdt*, skal foretages efter de almindelige periodiseringsregler vedrørende driftsudgifter, der gælder på skatteområdet. Efter disse regler vil det normalt kræves, at der er opstået en endelig, retlig forpligtelse til at betale det pågældende beløb, hvorimod beløbet normalt ikke behøver at være betalt. Selvom udgiften efter den foreslåede bestemmelse kan fradrages, uanset at ombygningen m.v. endnu ikke benyttes erhvervsmæssigt, er det dog som hidtil et krav, at (hoved)bygningen som sådan, hvorpå der ombygges eller forbedres, er opført og benyttes erhvervsmæssigt, jf. de almindelige regler i forslagets § 16.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 2. pkt., kan udgifter til ombygning og forbedring ikke straksfradrages i indkomstår, hvori der ikke kan afskrives på bygningen. Det gælder for eksempel år, hvori bygningen sælges, nedrives eller lignende. Yderligere foreslås ved stk. 3, 2. pkt., at bestemmelsen om straksfradrag i stk. 2 ikke kan anvendes i det indkomstår, hvori (hoved)bygningen anskaffes.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer med nogle sproglige justeringer til den gældende lovs § 21, stk. 4. Efter bestemmelsen anses udgifter, der er straksfradraget i den skattepligtige indkomst, ikke som afskrivninger og indgår ikke i afskrivningsgrundlaget for bygningen eller installationen. Dette indebærer tillige, at der ikke vil ske beskatning af genvundne afskrivninger for disse udgifter efter den foreslåede bestemmelse i § 21.

Det foreslåede stk. 5 bestemmer, at udgift til ombygning eller forbedring, der modsvares af en forsikringssum eller erstatningssum, ikke kan straksfradrages efter bestemmelsen i stk. 2, uanset om forsikringen eller erstatningen er beskattet efter § 21 eller ej.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse vedrører bygninger, der både anvendes til afskrivningsberettiget formål efter § 14 og til andre formål. Bestemmelsen indeholder dels reglerne i den gældende lovs § 20 med visse justeringer, dels nye regler vedrørende udgifter til ombygning og forbedringer af sådanne bygninger samt en bestemmelse om tilfælde, hvor der er foretaget ejerboligfordeling for en del af bygningen.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 20, stk. 1. Den foreslåede ændrede formulering, hvorefter »kontantværdi« udgår, indebærer ingen materiel ændring af reglen. Afskrivningsgrundlaget vil som hidtil være anskaffelsessummens kontantværdi, hvilket fremgår af forslagets § 43.

De foreslåede stk. 2 og 3 vedrører afskrivning af udgifter til ombygning og forbedring af en bygning, hvor kun en del af bygningen er afskrivningsberettiget efter § 14. De foreslåede bestemmelser bygger på princippet i momslovens § 39, stk. 3 og 4.

Udgangspunktet for afskrivning af ombygnings- og forbedringsudgifter på blandt benyttede bygninger findes i det foreslåede stk. 2. Hvor en sådan udgift direkte kan henføres til den afskrivningsberettigede del af bygningen, kan hele udgiften afskrives efter stk. 2. Modsætningsvis indebærer stk. 2, at en udgift til ombygning eller forbedring, der ikke vedrører den afskrivningsberettigede del af bygningen, ikke vil kunne afskrives.

Stk. 3 angår de situationer, hvor en ombygnings- eller forbedringsudgift både vedrører den afskrivningsberettigede og ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen, f.eks. udskiftning af hele taget. I dette tilfælde sker der en fordeling af udgiften efter etagearealet af de to bygningsdele. Forslagets stk. 2 og 3 ændrer således de gældende principper for afskrivning af ombygnings- eller forbedringsudgifter i blandt benyttede bygninger. Efter de gældende regler